

Resebrev Nr 63

17 november - 20 december 1988

KOLKATA-JABALPUR-NARMADA-KANHA- KHAJURAHO-SATNA-KOLKATA

Del av femmånaders besök i Kolkata. Vardagsliv på Tala Park, men också en spännande resa till Madhya Pradesh i centrala Indien, hela familjen + Boni, Rana och Bitan. Tåg till Jabalpur, hyrd bil till sevärdheter kring Narmadafloden, vidare till Khajurahos tempelkomplex och Kanha National Park där vi såg tiger jaga och fånga hjort. Tågresor hem igen från Satna. Därefter åter vardagsliv på Tala Park.

Kanha National Park

Tåg till Jabalpur, Madhya Pradesh

Dhuandar Falls i Narmadafloden

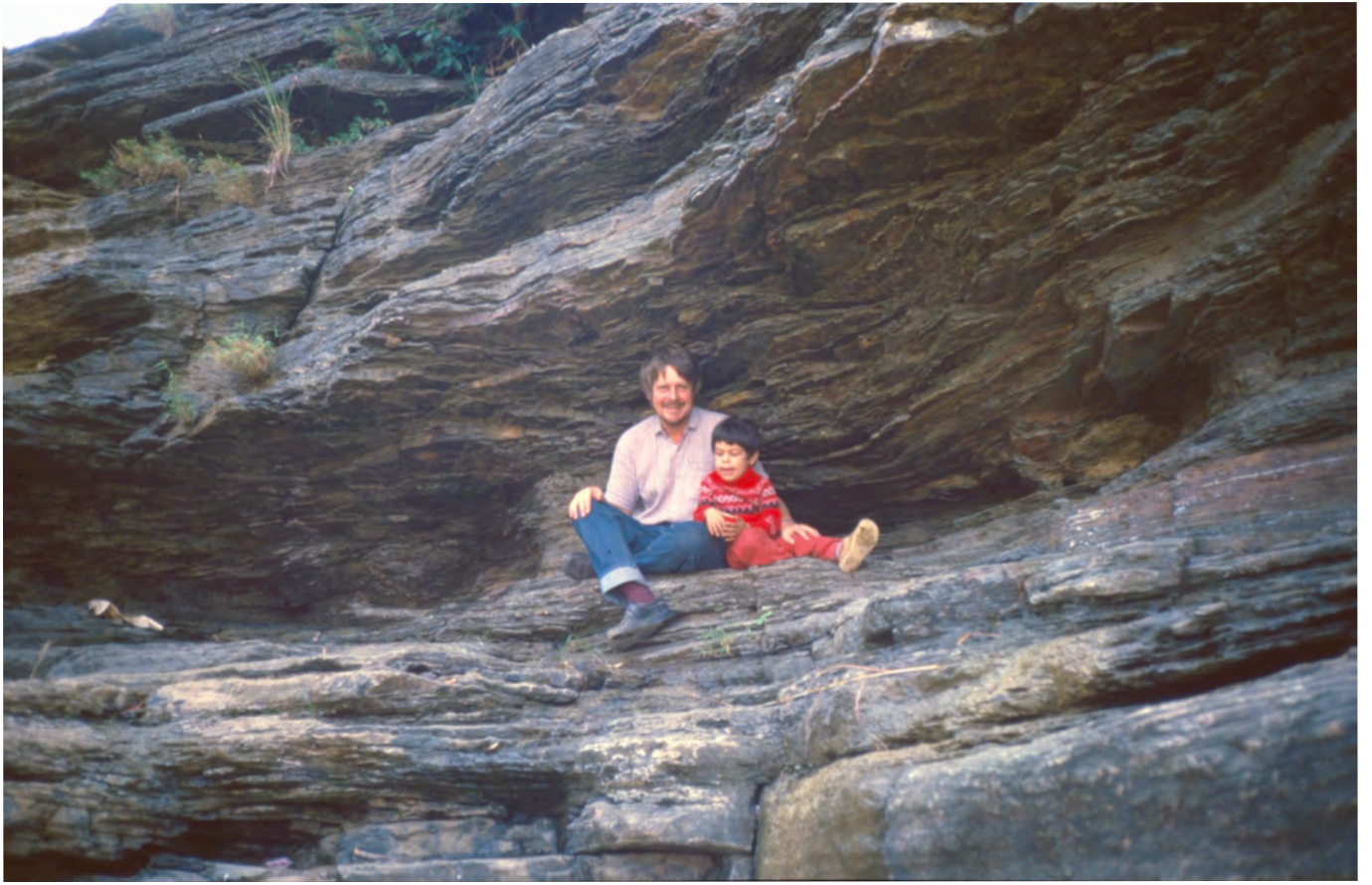

Narmadafloden/Marble Rocks

Maa Durga Temple

Panna National Park, där enligt legenden Pandavabräderna (hjältarna i Mahabharata) tillbringade 12 år i exil

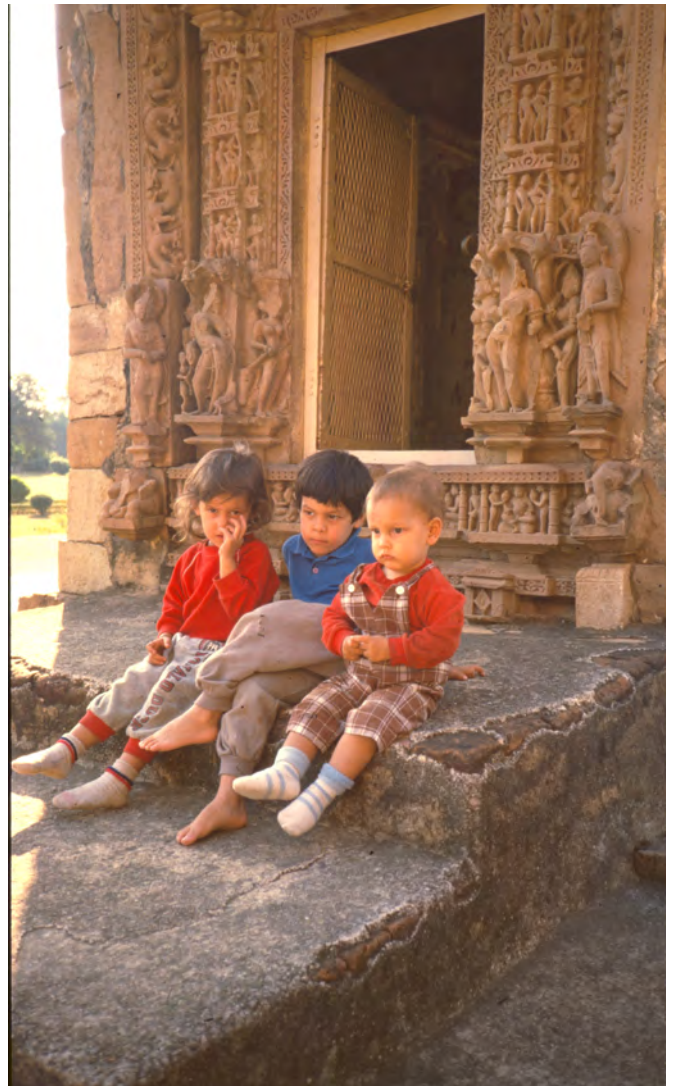

Kanha National Park

Khajuraho

Catretaker på rest house i Unchara

Hemresa till Kolkata

Barn nr 5 Lic Kunst
7 okt. 1988-11-30.

Hej, Calcutta 17/11-88

Efter en månad befinner vi oss åter samlade

på Tala Park. Klimatet har svängt, det brisar

friskt från norr nu på förmiddagen. Klockan är tio i 11,

Banjul följdes precis av Polly till skolan (vintertermisen

startade igen efter en månads Puja-lov) och Kankun klädde

i bengalisk skolklädnad sitta och äter lunch innan han

she väg till sin skola. Mormor är bra igen, uppe och

går som vanligt. TV:n står på heldegsändning från

pågående cricketmatcher mellan Indien och Nya Zeeland,

Maktas sprunge omkring med ett pepparsfjögeln i handen.

Jag kom åter till Calcutta natten mellan onsdag & torsdag,

efter en lång dags färd (från hotellet kl 10 f.m., flyg från

Hongkong 12.10-15.00 & Peking, där det visade sig inte finnas

ingen transithall utan jag fick gå genom passkontroll och tull

och allt (stämpel i passet) för att sitta i 5 timmar & flygplatsens

drögiga entréhall, på nytt checka in kl 20 till JAT:s flygning

till Calcutta, avfärd 21.50, 5 1/2 timmars resa till Calcutta,

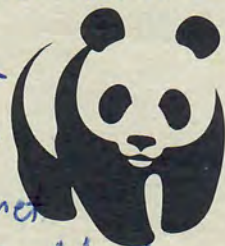
flytt klockan tillbaka 2 1/2, så klockan var 01.00 vid ankomsten,

endast två passagerare steg av - jag och en

svensk flicka, jordemot-förare, lång väntan

på vishorna som inte fanns med på planen

so vi fick reproduera som skivade - och det fanns

bara de här flygningen en gång i veckan mellan Beijing
och Calcutta, så alla tecken jag hört i Hongkong + mine kläder
o kläder dröje innan jag förklarar. Slutligen ser tillhandtagning
av mina videoband som skulle noteras i passet. Har jag inte
den med vid hemresan till Sverige tringar jag betala 100%
full på vändet! Ut i det pris till 02.00, och den väntade
som tus var (redan 3 timmar) Kankun, Bharu och en höjst till
denna med en förhyrd taxi så vi kan ben till Tata Park
och vänta på tåget som kommer i grannuppgröningen, gick in
den vägen upp på tåget och när vi var tillgängliga är här
kl. 02.45 (05.15 kinesisk tid).

Bubu och Banna så lyckligt att se mig igen, Mattias
våkade mitt i natten och blev jätteled. Till skillnad mot
för 2 år sedan pratade han dock svenska med mig, ej bengali.
Men annars har han lärt sig prata fint bengali nu, leker
ständigt o jämt med Bangjul, busan o brödan. Marie säger dock
fortfarande västan ingenting på bengali, bara svenska. Därför
har vuxit ytterligare, springer omkring ständigt med ett
brett leende kring topparna. De har haft bra de 2 veckorna,
fint Kali Puja, Bharu Fota (dagar då synkar uppvaktar varandra)

På torsdag kväll ska vi äta med Boni och Rana, på tog
24 timmar, till staden Jabalpur i delstaten Madhya Pradesh i
centrala Indien. Rana ska dit för jobbet näring (Fläktfabrik)
och vi följer med för det är en otroligt vacker plats där floden
Narmada rinner upp genom berg av marmorsten. Vi stannar
en vecka där, på hotell. Shant kommer väg från Calcutta ett
tag för Bubu o Banna också. F.ö. kommer vi kring nyår
att resa med Abir, Romu o Kankun till Rishikesh, en helig plats
i Himalaya norr om Delhi, för 1-2 veckors semester. Och slut-
ligen ska vi ju sen i februari åka ner till bergsstaderna Kodai-
kanal i Sydindien och bo i Svenska Nyshans hus där.

Jag sänder inbetalningskort, journalistförbundet, den enda måste
angående betalas! De kommer hit, för jag har adressändrat (för
att på tidningarna hit). I övrigt för vi Arbetet regelbundet,
det snabbaste har tagit 3 dagar bara! Därför har vi bara
fört ett brev från en, förmodan ni skrivit fler men de
kommer väl från för eller senare hoppas jag.

Jo en sak. Vill ni kolla på lönebeskedet från Arbetet hur stor
min lön är nu, efter nya avtalet (grundlön + 08-tillägg + övertid x 12,16)
och inrapportera därpå till försäkringskassan!!

Kära hälsningar Lars, Bubu, Mattias,
Marie, Daniel

Khajuraho, Madhya Pradesh
söndag 27/11 kl 23.00

Hejsan,

Sedan övriga femstjärniga somnat sitter jag själv
vid skrivbordet i det fina rummet vi bor på i

Khajuraho, en av Indiens finsta turistattraktioner,
utsträckt helt intakta hinduiska tempel från 900-
1100-talet med fantastiska stenreliefer varav de
strikuliga erotiska poserna ~~är~~ gjort Khajuraho välk-
berömt. Långt från allfarvägarna, långt från stora
städer, här styrde en sista hinduisk dynasti och
följde tempelkonsten till fulländning innan de
muslimska invasionerna på 1200-talet drog över hela
norrna och centrala Indien. Tyvärr var Khajurahos
otillgänglighet möjlig tack vare att templet här
och omgivningarna här som ingående landmärken
i nordvästra delen av delstaten Madhya Pradesh.

Vi bor inte på hotell, men ändå med förstklassig
konfort, texidankör som kört oss de 300 kilo-
meternas från Jabalpur nådde våra vänner med före-
standarna på ~~det~~ det statliga elbolagets
bungalow för chefsfamiljerna, där de
bor när de är på tjänstebesök i
Khajuraho (det finns en hel del

dammarna och elprojekt omkring). I Indien finns det sådana här speciella inrättningar för statstjänstemän alltså helobaltidigt & så gott som varande stad, det finns särskilda Rest Houses för vanliga tjänstemän, andra för högre ämbetsmän - Circuit Houses. I mån av plats kan även andra få bo där, om man överhuvudtaget släpps in, man ~~kan~~ normalt ej. Men nu ha vi två av de fyra rummen här, och betalar 75 rupees/mån. Stora rum, ljusa, små försalare med soffor o bord, matkal, färs grönsaker med trädgårdsmatiler, vildaffande rosenrabatter!

Vi kom hit idag kl 13 efter några timmars körning igen - ett vackert hulligt landskap, genom shaggnationalparken Panna där vi stannade och tittade på ett vattenfall där enligt legenden Pandavabroderna (heltanna i Indiens mest berömda epös Mahabharata) tvingades tillbringa 12 år i exil. Natten hade vi tillbringat på ett annat Rest House i Unchahra, det kostade oss blott 13 rupees/mån, det finns 2! Att vi hinner där berodde på att vi inte kom iväg från Jabalpur förens alltför sent igen eftermiddag, och med de snåla fast asfalterade vägarna och myckne lastbilstrafiken insåg vi att vi inte skulle nå Ujjain förens mitt i natten och där såg vi händelsevis en skylt på Rest House.

I förgår red vi på elefant i Kanha National Park, en av Indiens mest berömda, och såg tigrar. Fantastisk upplevelse för barnen, ja även för oss naturligtvis, för vi såg t.d. - hur en tiger ~~fastgick~~ fastgick och dödades i sambandhjul. Och några dagar innan åkte vi upp på Narmadafloden genom ett landskap av skumrande marmorsten. Rana är på tjänstestugugång i Jabalpur, därför åker vi taxi hit och dit och nyfota av 1,5 veckas resester & ett svårt och skönt lämnat. I morgon (kl 10) far Bani, Rana o Bikan åker till Jabalpur (där vi för övrigt förste kvällen träffade fyra stycken kambhogagrabbar, Buprasaställe Matsanende i Jabalpur för 2 år, staden är centrum för vapenindustrin i Centrale Indien), meda Bani, jag o barnen stannar i Ujjain tills torsdag, där vi far till Satna, varifrån vi borden target till Calcutta (o träffa Bani o Rana som gör på i Jabalpur 3 timmar lördag). Att Calcutta onsdag middag.

Kära hälsningar Lars

Allt är väl med oss, inga sjukdomar

27/11-88

POST CARD

hittills. Mattnas matar en
flygande bengal och leke gille-
fest med Britan - Marie matar

benligt uppgift med perfekt uttal när hon talar bengali,
men det gör hon i andra riden inte så mycket, hon pratar
svenska istället.

I morgon hoppas vi få bo kvar här på MPES Rest House, när vi
tidigare vi flyttade till något av de många turisthotellen i
Khajuraho (som bara är ett litet samhälle + templer).
Sen ska vi utforska templa lite grundigare vi ska
vissentligen där borta i eftermiddag när det finns en
att se.

Nej godnatt

A FIGURE FROM DULAH DEO TEMPLE KHAJURAHO

Hej,

Calcutta 2/12-88

Åter i Calcutta efter 20 timmars tågresa från Satna, M.P. (och dessförinnan 2 timmars taxifärd 120 km från Khajuraho) tillsammans med Bandu och Rama. Vid slapp helt under cyklonen som drog hängande in över Bengalen i tisdags, med katastrofala följder i Bangladesh men även i Västbengalens kustdistrikt har många dödsoffer hänts och stora materielle förstörelse druckats. Här på Tata Park hade lägenheten överrennats med vatten under regnfällen och stormbyarne som trängt rakt igen stängde fönster. Men som sagt i onsdags eftermiddag när vi steg av tåget på Howrah Station hade vindret precis blåst upp och endast vattenpölar överallt påminde om ovärdet dage inkom.

Temperaturen har fallit, igen var det blott 26° mitt på dagen, och en västerom härs det nu varna filtar. Vinter således.

Tack för tre brev, två som inkommit medan vi var bortresta + ett som anlände igen, nu ha vi totalt fått fyra brev från er. Höra Charlie (ex Tony) att vi även fått deras brev + jultidningarna vi beställt. Jag skickar idag posten na till socialbyrå i Lund, begär uppehåll tills 20/8. Sen är det väl trolsamt om Daniel verkligen ska gå där, Nilsa vill inte lämna honom på drygt nio månader bara 2 år. Försvenskheten - som ska stoppas?? - avser dessutom bara bara 3-7 år.

Tidshöftvaktens protokoll behövs ni inte lugn er om, bara läggs på hög. Därmed vill vi att STF-utbetalningarna och Bhutan-främjingen ska göras. De ska gälla alla andra penningutbetalningar som instrueras.

Jag höjde videobankens med min beviljade kredit hos Sparbanken. När mitt konto, efter 2:a förlängningsutbetalningen, överstiger 9.000:-, vill ni vara vänliga att kontakta banken och se till att skulden betals på en gång, om ni inte detta sker automatiskt. Därpå är det frist från för er att tömma kontot varje månad så ni får era 25.000:- tillbaka.

Barnvegen har vi fått tillbaka, liksom de två väskorna från Kinansan. Igen var jag nere på stan till flygbyråns kontor (förhoppningsvis från en granne och telefon först, när ledningarna frageade uppenbart inte efter cyklonområdet), och fick då det glädjande beskedet att allt såvart nu dykt upp och fanns att hämta ute på flygplatsen. Jag tog en vanlig buss, nr 46, från Esplanade och for ut till Dundern på drygt en timme - och fick utan större problem ut väskor o barnvegen ~~och~~ ett löst man i ankomsthallen, varefter jag endast fick genomgå vanlig tullundersökning av bagaget. Tog en taxi hem till Tata Park och kunde antaga glädje barnen med alla leksaker jag köpt i 'Toy & Us', världens största (och billigaste) leksakeraffär i Hongkong, och så skönt att få vagnen åter. Innan vi for på senaste köpte jag en vagn i en fin affär i Calcutta, lite tyngre och mer utsländ. Dess bägge handtag gick av första dagen! Det är därför som alla indier är galna i utländska grejer, för att vara säkra på kvaliteten.

Och här hemma har en revolutionerande nyhet införskaffats. Munkum har köpt ett kylskåp, som nu står ute i hallens. Problemet hittills har varit att vi har likström i vårt hus (endast Mante har ett uttag växelström, som han lånar av en vän i ett senare byggt grannhus) och det inte längre finns kylskåp för likström att köpa i Calcutta. Men i Munkums hus (i andra änden av kvarteret) har man precis bytt ut sina elledningar och gått över till växelström, varvid en granne med kylskåp måste lyta detta. Då köpte Munkum hans gamla.

Nu har vi spara matrester och göra is (som barnen älskar) i frysfacket, och för min del har jag nu ha ishall öl hemma, näste inte so på Cosignore Club för att dricka det.

Utskänna är kvart över 12, jag nittio är smafysa ute på balkongen - Det är helmandet och flötat kvart. Mattias o Bangul är nytt på toket och leker, David rover och Marie leker inne. Strax dess äta lunch. I eftermiddag ska jag och Monika gå på konstutställning på Dirlahallen i södra Calcutta, det är en f.d. student till Monika som ställa ut, hon har blivit väldigt uppskattad och sålt bra.

I morgon ska vi fara hen till Bani o Rama för att fina Bitans 6-årsdag något förenat (har tyllde är under vår senastertipp), om på söndag ska vi hen till Ajit Roy (som skrivit i Sydaste) på lunch.

Manata Shankar Dallett Tronpe, som ges mig hen till hund, ska uppträda i Calcutta om en vecka bl.a. med några föreställning som i hund. Jag tänker därför ha ett på spel i på videon, ev. under gemenskap.

Satyajit Ray, Indiens förste regissör, världsbekänd, har föräster precis gott sig i hast att filma Henrik Ibsens 'En folkfiende', med bengaliska skådespelare och bengalisk musik.

Våra hälsningar
 Lars, Malin, Mattias, Marie o David

No Enclosures Allowed
 एन एन के अटैचमेंट्स नो डिअल

Elkland -37, India
 48, Tolo Park Ave
 Elkland o Munshi

Sender's Name and Address
 भेजने वाले का नाम और पता

एअर ग्रांमि सेकंड फोल्ड

HALL OF NATIONS, PRAGATI MAIDAN-NEW DELHI
 हॉल ऑफ नेशंस प्रागति मैदान-नई दिल्ली

SWEDEN
 S-223 ST Lund
 Negtunsgatan 2
 Arne o Söd Elkund

Brnr 7
 Dkt 1988-12-09

भारत-89, विश्व फिलेटेलिक प्रदर्शनी-नई दिल्ली, 20-29 जनवरी 1989
 INDIA-89, WORLD PHILATELIC EXHIBITION-NEW DELHI, 20-29 JANUARY 1989

एअर ग्रांमि
 एअर ग्रांमि

Sitter på taket med utsikt över Tala Park, lördag förmiddag. Tidningsarna idag berättar om jordbävningkatastrofer i Armenien, 100.000 döda, indiska läkare på väg dit. Förna veckans cykelan över Bangladesh och Västbengalen förblevar, här dog ju vite mer än 5-10.000 människor. Varje dag dödas ca 50 människor av terroristerna i Punjab, tidningsnotiser berättar om massor av infällda människor i trafiken varje dag i Calcutta. Man tappar proportioner, etandet blir till hälla siffror. Så mycket lättare i Sverige, där katastrofer är så sällsynta att tidningsarna kan ta upp enskilda människors problem och ofta framtränga förändringar till det bättre. I ett land och i en värld med gigantiska problem och stora sociala system och stora rättvisor är allt svårare.

Vi skulle idag ha besökt Tollygunge Club, en av de exklusiva klubbarna som engelsmännen uppförde i slutet av 1800-talet i södra Calcutta, med golfbanor, hägglövningarna och flotta klubbhus i lummig miljö. Klubbarna har numera testats över av den indiska eliten; företagsledare, läkare, advokater o likn, och allt försöker prevas som på kolonialtiden. Hoga årsavgifter ser till att hålla kvar exklusiviteten. Bow och Rana har en god vän som är medlem i Tollygunge Club och vi skulle ha följt med som gäster idag, men tyvärr fick vi genom Bhas besked att Bitan ligger sjuk i hög feber (hanshe malaria?) så vi får skjuta upp besöket. Synd för vi hade sett fram emot att få se Tollygunge Club - jag höpte en flott bok där om i veckan med massor av gamla fotografier från gamla tider. Klubbhuset är byggt 200 år gammalt, byggdes av en engelsk myrke kolonialtjänsteman som sommarvilla (5 km från centrala Calcutta). Sedan britterna 1799 besegrat det sista indiska motståndet i landet genom att krossa den legendariske, in i det sista hängande, Tipu Sultans av Mysore (i södra Indien), förvisades hela Tipu Sultans familj till Calcutta där de blev stänkta jordägdonar i Tollygunge, bl.a. det som nu är Tollygunge Club. Tipu Sultans söner blev sedermera bästa vänner med kolonialherrarna, i sanning en märklig utveckling.

I stället ska vi åka ner till Masdan (mittemot St Paul's Cathedral) och gå på hantverks- och textilmässa, med utställare från hela Indien. Igår var Kankun och jag på hantverksmässa och tittade på konsthandverkare i arbete och besökte försäljningsställen för alla de olika delstaterna med sina högst varierande hantverksprodukter. Idag vill Bibu först se textilmässan, med dess utbud av saris från alla landsdelar.

Mamata Shankar Ballet Troupe får sitt 10-årsjubileum och högtidlighöller samtidigt Uday Shankars minne (Uday Shankar var Indiens mest berömda dansare, han turnerade jorden runt, i Sverige 1932, med sin nyskapande dans på traditionell grund) med en 4-dagars dansfestival på Rabindra Sadan-teatern. Bibu, jag, Mattias och Marie var där i förgår på invigningen med gratishyller och såg Mamata Shankars grupp framför bl.a. Horikhetta, samma föreställning som i Lund. Mamatas mamma Anala (Uday Shankars hustru) var hedersgäst liksom en indisk kinesisk danserska från Beijing. Efter föreställningen var vi uppe på scenen och hade ett glatt återseende med Mamata, Dagida och de i gruppen som var med i Sverige. Det var många nya, g.s. flera av vilkarna väntar här bl.a.

Igår kväll var Kankun och jag på en föreställning som är helt annan härlighet, en dansensemble från Manipur - en delstat bortan vid gränsen till Burma. Manipuridans förenar mer en graciös thailändsk dans, och musiken liksom de vokala sångerna är mer lik kinesisk musik än indisk. Dessutom är befolkningen i Manipur shogofolk, i en ballett uppträdde dansarna helt realistiskt som vilda hjortar, hotade av jägare.

I ett annat rumme dansade tre män med frunor i händerna, hela tiden spelande satiriska rytm, hopplösa danssteg med fötterna och hopp. Enligt fascinerande. Enda trista var att vi behövde ha hade ett gäng unga bengaliska grabbar som skattade och skojade åt vad de tyckte var märkliga musiken, liksom andra lunda för den som indisk musik är för en ovan västerlänning. Men i övrigt var det ena ovationens efteråt. En stor del av den utländska kolonin i Calcutta (amerikanska, britta o tyska) fanns i publiken.

I nästa vecka ska jag gå på fler konserter, bl.a. en med Indiens främsta klassiska sångare, Bhimsen Joshi - som var i Sverige under Indier-festivalen. Vintern är den stora säsongen för kulturverksamhet. Tidningarna innehåller varje dag recensioner av konserter, teaterföreläsningar o konstutställningar. Arrangemang sker även dagligen på alla storscener.

Ulf och Daniel är här uppe på toalet o leker. Pally har hand om Daniel, som är den verkliga darrören, så jagular att ta hand om Marie vagnade i morse in förn, lite förkyld. Nu sover hon med Bubu. Också Bubu och jag hade jätteont i halsen igår - när jag kände mig bättre nu.

Älskade för. Sören Sommelius bor nu i Kerala. Jag fick den av Sören innan vi åkte. I övrigt har vi ett litet önske Sed-jul om detta är sista året som minna från vän. Vän enda jul-stämning för vi genom Ugedans adventskalender som de skickade till Mattias. Plus Jannons julbrev. Arbetet. Där, Bubu, Mattias, Marie, Daniel.

No Enclosures Allowed
 इस पत्र के अन्दर कुछ न लिखें

Calcutta-37, India

48, Tala Park Avenue

Eklund c/o Manshi

Sender's Name and Address:-
 भेजने वाले का नाम और पता:-

कृपया पत्र दूसरे फोल्ड

SWEDEN

5-223 57 Lund

Neptunsgatan 2

Arne A Sed Eklund. Tak 1988-12-23

Bnr nr 8

एरोग्राम
 Aerogramme

Söd helg,

Tala Park 20/12-88

och tack för brev med julklapparna till barnen, vi har gänt den så länge. Hur går det med Arken, "indianskolan"? Följer debatten i arbetet utan att bli klarlagt vad som ska ske efter årsrapporten. För vår del är det så att detta är enda möjligheten att få barnen på degen, genom att man slegat regeln om att både mor och pappa måste arbeta/studera samtidigt minst 35 tim/veckan. som även gäller alla vanliga degen, varvid vi är diskvalificerade med vårt skiftarbete och Bultus konstnärliga verksamhet). Dessutom är taxan mycket högre.

Någon jubelstämning är här inte ännu, Marita har inte dekorerat lägenheten ännu, men det ska hon göra. Nere på Park Street, Calcuttas modernaste gata, finns affären som skyltas med julpyrobran, presenter och kakor - dockalad - men i övrigt gör liksom Sverige. I mellandagen ska en Sydasiatisk-bille från Stockholm helgas på, som vid nyår kommer vår hempis Häkan i Halvsted med sin fru och för att hämta hem tre adoptivbarn (ej till sig själva dock), det glada beskedet fick vi väntat per brev. Sen kommer Margareta & Christer Fahlström med sina barn. Och sen kommer, som vi vet redan, Anala & Göran hit från Helsingborg, första veckan i januari för att stanna ett par månader. De har varit så avundsjuka på oss så nu har de fixat ledighet eller för att undgå tillbringa vintern i Indien. Sen kommer Sajendra Ghose, redaktör för den bengaliska tidningen i Göteborg, hit 20/1 för att vid en högljudig ceremoni i Calcutta förära mig. Utöver Prabashis kulturstipendium 1989 för min insats att förmedla indisk kultur i Skandinavien, genom Sydastien, och också kommer Sunnar i Göteborg hit i slutet av februari, för att stanna en vecka innan han åker vidare till en studieresa i Kina. Och slutligen (?) ska en kusin till Daniel & hennes man, som bor utanför Närsjö, komma en vecka på gång i februari/mars för att hämta hem sitt adoptivbarn, som de redan har tilldelats (och vill att vi ska besöka på barnhemmet för att fotografera). Det är nästan lite väl mycket besökare, mot ingen enda de första två veckorna. Men det är kul också.

Jag var sjuk förra veckan, halsfluss ^{och} rinnit (med punktsvård huvudvärk), men det gick över sen jag fått penicillin. Igår var Daniel sjuk, trött & matt och mottas flera gånger - främmande ofta att han ätit ut väldigt. I dag verkar han bättre. I ämnet ha barnen lite snuva & hostas, typiskt för denna tiden. Nätterna är så kalla nu, bara 13-15°. Och över nu kl 12 när jag sitter i skuggan på balkongen är det flötigt ordentligt frysiga jag och fötterna. För en svensk ser det lite lustigt ut här fall - i ordinarie svensk sommarvärme - klän på sig extra tröjor och klän barnen i mössa & halsduk, men så är det. Vi tillbringade helgen hemma hos David & Rana. Praktiskt eftersom jag skulle på utövalta konserten fredag kväll och söndag förmiddag på den flotta Birla Sabhaga-teatern i södra Calcutta. Söndagsmorgon, 3 timmar med den helt fantastiskaste Bhimsen Joshi, den absolut främste indiska klassiska sångaren. Rösterna är inte av denna världen, den är ett instrument som han behärskar fullständigt utmärkt. Han frambringa precis de ljud han vill och spelar mästareligt på tabla och harmonium och tabla. Helt extraordinärt. Söndag e.m. besökte vi Tollygunge Club, tillsammans med Mr Nath, en trivlig katarakontant som Rana känner, och hennes familj. Överhuvudtaget, att komma från mitt och trängsda utanför till en välståndad klubbarbetsning med idel 'fina'

Jo - betala 90:- till p.g. 7 35 36-5, Uttara path (det som vi skickade).
Afghanistankommittén - medlemskap betalas, ej extra bidrag!

nömskor bänande på tennisbanor, ridande hästar, talande engelska. Utlämnin-
garna i Calcutta fanns här också. Inträdesavgifter till klubben är 10.000 rys
rupeer sedan kostar det en smidlig skott varje dag också. Vi promenerade runt
golfbanan, såg simningsskolorna och drack två öl o åt några smörgåsar - för
180 rupees!! Ma Nuth she ta oss med till en annan exklusiv klubb en
annan gång - Calcutta Swimming Club.

I kväll tänker Bulu o jag fara ned till Industrimässan som pågår denna
vecka på Maidan, vi tar med Mallika o Manje. Kl 18 she nömligen Smitra
Mittra uppträde på scenen och sjunga Rabindrasangheet (Tegore-sånger). Hon
är den främsta inom Rabindrasangheet ^{genren} och hon var Bulus lärare på Rabi-
birtha-institutet under 5 år.

På söndag she vi på picnisch, heldeg med Dora, Rana ^{och deras vänner} som de brukar en gång en
året med massa god mat som vi laga över öppen eld på ^{en} markbit i Mullickpur söder om
Calcutta som Ranas ~~mark~~ mamma äger (inga hus, bara litet odlingsområde).
Alla hälsar. På återhörande Kas o Bulu

फोल्ड फीर्स्ट फोल्ड

No Enclosures Allowed
इस पत्र के अन्दर कुछ न लिखें

Calcutta-22, India

48, Tala Park Avenue

Munshi!

Sender's Name and Address:-
भेजने वाले का नाम और पता:-

फोल्ड फीर्स्ट फोल्ड

SWEDEN

S-223 57 Lund

Nephtunsgatan 2

Arne A Gerd Eklund

Int 1989-01-04

Br nr 9.

एरोग्राम्मे
एरिज़ क्व

